

BukoVINKY

číslo 9 2021/2022

Milí naši čitatelia !

Srdečne zdravíme všetkých v tomto krásnom období.

Na jednej strane blížiac sa prázdniny, na strane druhej obdobie písomiek a skúšania. Áno, koniec roka sa závratne blíži a s ním sa blížia aj naše vytúžené prázdniny. A zaslúžené prázdniny ! Preto vydržte, snažte sa, aby ste mali čo najlepšie výsledky!

Súčasnosť treba naozaj vydržať a potom bude všetko krásne, zaliate slniečkom, ochladené kúpaliskami, spestrené super prázdninovou ponukou. Nech už vysvedčenie bude akékoľvek, určite ste spravili všetko preto, aby bolo čo najlepšie. To, čo ste pokazili v tomto školskom roku, napravíte v budúcom. Deviatikom držíme palce pri úspešnom štarte v stredných školách, všetko super želáme aj piatačikom či ôsmakom, ktorí sa rozhodli našu školu vymeniť za strednú. Držte sa a veľa úspechov !

Je tu aj obdobie výletov, exkurzií, vychádzok. Dávajte si na seba pozor, užívajte si výlety, tešte sa na prázdniny. My sa tešíme tiež a veríme, že nás budete čítať aj v budúcom školskom roku.

Vaša redakčná rada BukoVINKY

Redakčná básnička

Boli sme super parta,
v nej vynikala však Vanda Panda.
Nápady sa len tak hrnuli,
našu Kláru celkom zasypali.
Naša Viki – to je iná liga
zhorela pri nás ako taká figa.
Zorka Horká alias Sofinka
spí v redakcii ako šípková Ruženka.
Hanka prišla neskôr k nám
s veľkou hrbou nápadov,
dala texty všetkým nám poliate čokoládou.
Lenka to je naša Snehulienka,
čierne vlasy, hnedé očka
na vhodnú príležitosť si vždy počká.
Mišo je náš kamarát,
každý ho má veľmi rád.
A náš Leo ? Voda tichá -
na mobile každý nápad chytá.
Monika či Aliska , naše super baby,
redakcii dali všetko čo len mali.
Takí sme kamoši,
píšeme, básnime, rýmujeme
a niekedy z dlhej chvíle aj jódlujeme.
Naša rada redakčná v tvorení je vždy akčná
A za čítanie jej výtvorov je vám vd'ačná.

Máme mora nápadov a teraz na konci roka sme už za vodou.

Dali sme vám všetko z nás a teraz nastal už váš čas.

Vy čítate – my tvoríme!

Takto si na Bukovčana pekne žijeme.

Pripravila : redakcia

Správičky zo školičky

V našej škole sa stále niečo deje. Súťaže, olympiády, dejepisné vychádzky. A čo je teda nové v našej škole ?

1. Máme nových spolužiakov z Ukrajiny. Prijali sme ich do našich kolektívov, pomáhame im so slovenčinou a so všetkým, čo potrebujú. Nemajú to ľahké, preto sa snažíme pomáhať im všade tam, kde treba. V škole pracujú tri krúžky slovenského jazyka, v ktorých sa deti z Ukrajiny učia našu nie práve najľahšiu slovenčinu. Ale ako povedal pani učiteľky, ide im to. Tak držíme palce.

Správičky zo školičky

2. Mali sme branné cvičenie. Najprv bola teória, potom bola praktická časť čiže pobyt v prírode. Počas tejto časti sme na školskom ihrisku absolvovali malú skúšku zo zdravotnej prípravy a potom sme sa vybrali do prírody. Tej tu máme neúrekom a veľmi krásna. Ktorýmkoľvek smerom by ste sa vybrali, všade máte čo obdivovať. Siedmaci spolu s deviatakmi sa vybrali na novú rozhľadňu na Devínskej Kobyle, aby poobdivovali krásu našej mestskej časti.

Správičky zo školičky

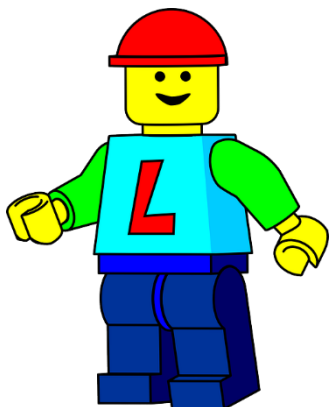
3. Deviataci boli na dejepisnej exkurzii, aby spoznávali rôzne zaujímavosti nášho hlavného mesta.

Leo a lego – svet okolo nás

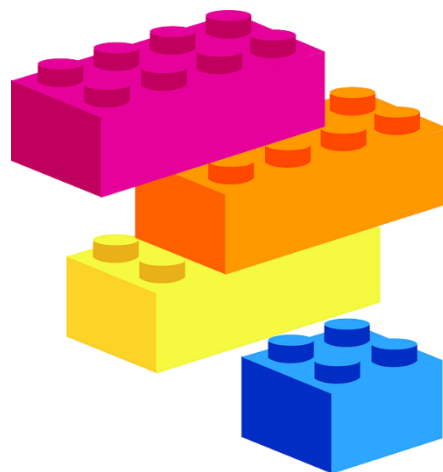
Lego je podľa mňa super hračka – zaujímavá, kreatívna, pôsobivá, farebná, sympatická.

Zaujímal som sa aj o jeho históriu. Je veľmi zaujímavá.

Mám veľmi rád lego. Mám na to viac dôvodov. Môžem stavať rôzne modely, je to veľmi kreatívna hračka poskytujúca nápady. Lego reaguje aj na rôzne filmy, hry, knihy a podobne. To sa mi veľmi páči, lebo je to super. Mám rád rôzne figúrky, s ktorými sa môžem zabávať. Na legu obdivujem dôkladné plánovanie, super aktuálne reagovanie na vonkajší svet.

Mám viacero sád lega. S legom sa nikdy nenuším. Leo a lego. Dobrá kombinácia, nemyslíte? Nech žije lego! Aj Leo!

Pripravil : Leo Fronc, redaktor

Ufo

V diaľke vidím príznak v nebi,
ved' to bude len oblak, ver mi.
Stále sa to približovalo bližšie,
nuž išlo to stále nižšie.
Vyzerá to ako ufo,
no nič nepočuje moje ucho.
Počkajte, ticho, ticho,
je to ufo jednoducho.
Keď už bolo fakt, že blízko,
pohlo sa jedno železko.
V tom sa otvorili dvere
a svetlo nás oslepilo.
Hneď sme sa vznášali zbesilo,
zobrali nás mimozemšťania.
Už je tomu tak.
Takto končí tento príbeh,
už sa nikdy neuvidíme viac.

**Pripravila : Viki z inej galaxie,
redakcia**

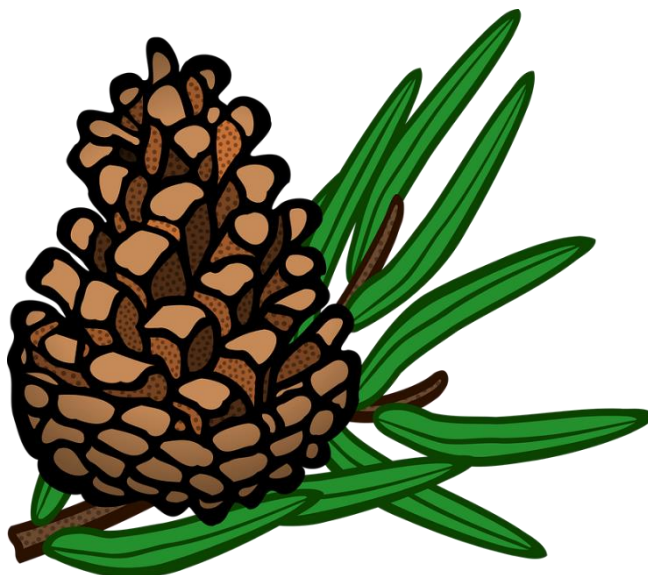
Pôvodná reportáž nášho redaktora Lea

Šiškový boj počas veľkej prestávky

Dnešný sa začal tak ako každý iný deň. Vstal som a išiel som do školy, veď čo iné by som mohol robiť počas obyčajného týždňa. Že ? To som netušil, aké udalosti ma čakajú cez veľkú prestávku na školskom dvore.

Škola ako každý iný deň. V škole počas veľkej prestávky sa všetko dialo úplne normálne. Rozhodol som sa zísť k starému hrdzavému plotu. Ale starší chalani mali lízanky a nimi podplatili deti z prvého stupňa , čiže vymieňali si lízanky za šišky. Pýtate sa, načo im boli ? Túto otázku si kladiem aj ja. Zrazu sa všetko zvrátilo. A vtedy som pochopil. Začína šiškový boj, nie práve najbezpečnejší.

Niektu doteraz neznámy z prvého alebo druhého stupňa hodil šišku cez plot. Vtedy sa začal ozajstný boj šiškami. Lietali nad našimi hlavami aj ponad plot. Nepochybujem o tom, že niekto dostal šiškou aj do gebule. Skrýval som sa, aby som nedostal šiškou, aj môj spolužiak sa kryl a boli sme úspešní. Žiadny zásah sa nekonal!

Keď som sa trošku spamätal, zistil som, že múdrejšie bude šišky zbierať, nie hádzať po spolužiakoch. Plánoval som ich využiť najprv ako núdzovú muníciu, no potom som si uvedomil, že za to vôbec nestojí a mohlo by ma to dostať do problémov. Tak som šišky pozbieral a zbieral som ich viac a viac, aby neprišlo k najhoršiemu.

Vtedy zasiahla pani učiteľka a urobila na školskom dvore poriadok. Šiškový boj jednoducho ukončila. Koniec ! Bez víťazov aj bez porazených! Nie je to bezpečné, skôr nebezpečné pre všetkých. Uvidíme , čo bude nabudúce.

Pripravil: Leo Fronc, redaktor

Máj lásky čas

Mesiac máj je plný májok
A tak tiež aj makových hlávok,
Čo sa pekne kolíšu
a len ľudom predpíšu:
Láska liek nad všetky lieky
na svete je ona veky.

Či slnko svieti a či občas dážď príde
ti bude ona vždycky tu.
Láska tá dá ti trocha citu.
Máš rád jedlo, noty, vodu?
A či ľúbiš prírodu?

Príbeh lásky nemusí byť vždy len
taký ako si ho skoro všetci voľajaký
možno predstavovali
Či ste už bicyklovali,
plávali i tancovali ?
Ľúbiš niečo, čo ťa baví ?

Ta to končia naše správy.
Je pekné byť milovaný.
Život si v láske nažívajme
a tento liek stále užívajme.

Láska

Bol raz jeden pekný muž
ženu, ale nemal.
Trpezlivosť strácal už,
ale stále hľadal.
Hľadal, hľadal a už našiel.
Bez lásky on nevydržal
na rande s ňou išiel.
„Bez lásky to nie je život,“ povedal jej
muž.
Za ruku ju držal pekne, nevydržal už.
Dal jej peknú veľkú pusku, červenal sa
on.
Červenala sa aj ona, bolo počuť zvon.
Aký len, že to vy viete, predsa
svadobný.
Keď si svoje áno povedali,
Život oni pekný žili.
A tak sa nám príbeh končí.
Nevieme, ako to skončí.
Avšak, ale zakrátko narodilo sa im
bábätko.
To je koniec mojej básne majte sa vy
pekne krásne.

Láskavé básničky pripravili : Klárka a Hanka, redakcia

Zážitky, dojmy a pojmy zo štúdia v zahraničí

V roku 2012, keď som dovŕšila vek 4 roky, na čo sa už až tak presne nepamätám, sa celá naša rodina, teda otec, mama, brat a ja vystažovali do zahraničia, pretože ocko dostal možnosť krátkodobého pracovného pobytu v Číne, v meste Šanghaj (3 roky).

V auguste 2012 som ako štvorročná v meste Šanghaj teda začala chodiť do čínsko-anglicko hovoriacej škôlky.

Vo veku mojich 5 rokov som nastúpila do 1.ročníka britskej medzinárodnej školy Shanghai Puxi v meste Šanghaj, kde som absolvovala 1. a 2. ročník.

Potom môj otec dostal ponuku pracovať v Nemecku a my sme sa opäť museli presťahovať.

V Nemecku som začala navštevovať 2. ročník nemeckej základnej školy a po roku som školu zmenila a túto navštevujem dodnes, volá sa CJD international school v meste Braunschweig. Dnes som tu už žiačkou ôsmej triedy tejto školy.

Obrázok 1 - Naša trieda

Národnostné zloženie spolužiakov v triede je veľmi pestré (Anglicko, Portugalsko, India, Španielsko, Nemecko, Rusko, Čína, Afrika, Turecko). Osadenstvo našej triedy sa často mení kvôli tomu, že deti menia školy podľa toho, kde rodičia dostanú pracovnú ponuku. Moja momentálne najlepšie

kamarátka pochádza z Portugalska a je tu už 3 roky, čo je na naše pomery pomerne dlho. Na našej škole sme jediné dve deti (brat a ja), ktorí pochádzame zo Slovenska. Naša trieda je malá, má iba 13 detí. Dobre spolu vychádzame a v komunikácii nás spája angličtina.

Obrázok 2 - Brat a ja (tohto roku maturoval)

Na škole sa učíme rôzne jazyky, okrem angličtiny aj nemčinu, španielčinu a dobrovoľníci aj čínštinu. Inak máme veľmi podobné predmety ako na Slovensku. Prázdniny sú tu ale organizované inak ako na Slovensku, napr. tento rok končíme školský rok 13. júla a nový školský rok nám začína 25. augusta 2022.

Učitelia na škole pochádzajú tiež z rôznych krajín, rozprávajú nám svoje zážitky a aká cesta života ich priviedla do Nemecka.

Mám ešte 4 roky do ukončenia štúdia maturitou a začínam pomaly rozmýšľať, akým smerom sa budem uberať. Bavia ma predmety biológia, chémia, maľovanie, angličtina a aj nemčina, ale niekedy sa to aj mení, závisí to aj od vyučujúceho. Keď nás vedia správne motivovať, predmet si obľúbime.

Stravovanie na škole je tiež iné vzhľadom na to, že máme medzinárodné osadenstvo. Určite ho môžeme označiť za netradičné voči Slovensku. Obsahuje totiž veľa neobvyklých korenín a príchutí pre Európanov.

Na záver všetkých, ktorí si môj príspevok prečítali a sa im páčil, pozdravujem a prajem veľa úspechov v ďalšom štúdiu.

Vypracovala: Cecília Žatkovičová, jún 2022

So školou sa lúčime, od smiechu sa....

Škola to je sranda veľká,
i keď po nás hučí pani učiteľka.
Naučí nás písať, čítať,
na matike aj počítať.
Deň za dňom pod stresom a pod tlakom.
Čo to spôsobí našim žiakom?
Už nechcem byť „otrokom“,
pod učiteľským nátlakom.
Túžba po vzdelaní začala vo mne rásť,
keď som mala konečne dvanásť.
Dejepis v taške mám,
na autobus už utekám.
Mám tam aj iné predmety,
nezabudnem na tvorivé ponety.
Učiť – to sa asi budem ,
ale až po prázdninách !
Teraz sa radovať začnem,
že nastal prázdninový čas.

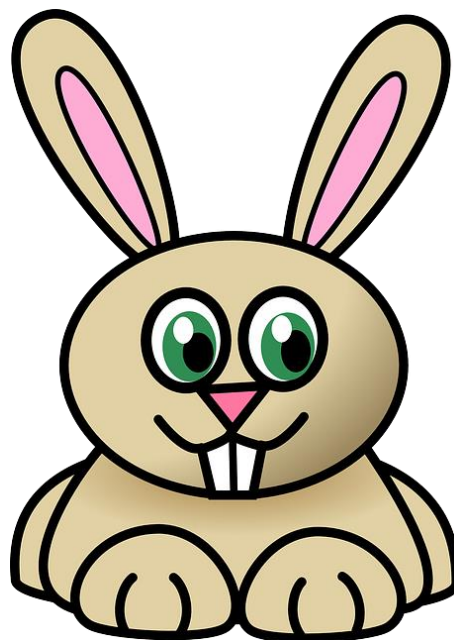
Prpravila : Viki, redakcia

Krátky horor

(radšej nečítať, hrozí nebezpečenstvo že sa budete v noci báť)

Bol raz jeden zajko Jožko. Jedného dňa sa vám on sám vybral na lúku – pochutnať si na trávicičke. Stretol tam veveričku Vlastu, žabku Gizku, aj Lienočku Lenočku. Dohodli sa, že sa budú hrať na schovávačku. Ferino počítal: Jeden, dva, tri, štyri, päť, a ďalej neviem, takže idem! Všetci sa zatiaľ rýchlo schovali a Fero išiel hľadať. Gizku našiel pod kameňom, na konári Vlastu, no Lenku nie a nie nájsť. Hľadal pod kvietkom, za domčekom, vo vedierku, no lienočky nikde. Hľadali všetci spolu, až kým sa začalo stmievať. Už boli smutní, že lienočku nenájdu, keď tu zrazu – fúkol vetrík a pod lístkom v kríčku – lienočka sladko spinkala na sedmokráske. Kamaráti sa potešili, že lienočku Lenočku našli. A tak sa všetci spolu šťastní vracali domov, lebo už bol práve najvyšší čas.

Pripravila : Viki, redakcia

O jarných vílach

V jednom krásnom vílom svete žila jedna veľmi múdra víla – kráľovná Glaria. Mala veľa pracovníčok pomocníčok – Elisa vedela dobre lietať, Jolanda bola múdra a Izabela vedela skoro všetko o kúzelných hviezdach. Každý večer padali tie hviezdy na víly, aby vedeli dobre lietať, no Izabela ešte lietať nevedela, lebo tie hviezdy práve na ňu nepadali. Raz si Glaria zavolała Izabelu a povedala jej : Cvič si poriadne lietanie a padanie hviezd, lebo pôjdeš na skúšku. Izabela si zavolała na pomoc svojho kamaráta motýľa Oliho, aby ju skúšal. Trvalo to celé dni, aj noci. Oli bol z toho veľmi vyčerpaný a tak odišiel. Už ju nevládal skúšať! Izabela sa rozplakala a hovorila si: Ach, keby som ho len toľko nenútila, aby ma skúšal, mohli sme byť spolu! Tak sa na druhý deň vybrala sama do divadla, aby sa rozveselila. Počula tam krásnu pieseň :Za modrým vtákom choď, k Aladinovi ťa zavedie, ten ti splní želanie! Izabela sa potešila a rozhodla sa, že si postaví loď a vyberie sa za modrým vtákom. A tak aj urobila. Modrého vtáka našla na vysokej palme. Poprosila ho, aby ju priviedol k Aladinovi. Modrý vták jej pomohol. Prišli k veľkej skale. Izabela zvolala: Aladin, kde si? Zrazu a zjavil Aladin a povedal: No, povedz svoje želanie! Prosím, prosím, chcem vedieť všetko o kúzelných hviezdach, aby som mohla lietať! Keďže poznáš čarovné slovíčka a vieš tak pekne poprosiť, splním ti tri želania! Tak povedz druhé želanie! odvetil Aladin. Prosím, vráť mi kamaráta Oliho! povedala Izabela. No a tvoje tretie želanie? Prosím, chcem byť so svojim kamarátom Olim po celý život.

V poriadku, nech sa stane , dodal Aladin a zmizol. Keďže Izabela vedela pekne poprosiť, Aladin jej splnil všetky želania. Šťastná Izabela sa vrátila domov.

Poznáte aj vy tie čarovné slovíčka?

Pripravila : Viki, redakcia

Hokejové zážitky od nášho redaktora

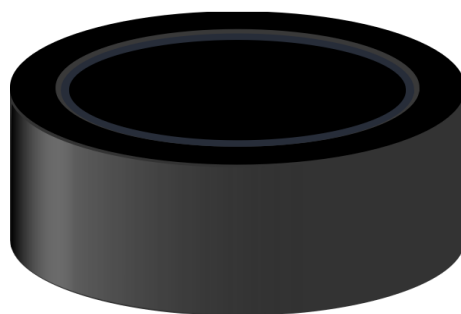
Nikdy som moc nesledoval hokej. Môj prvý hokejový zážitok bol hneď z Majstrovstiev Slovenska. Hralo sa o postup do finále proti Nitre. Tento zápas hral Slovan proti Košiciam. Zobrali ma tam teta a ujo. Bola s nami aj moja sesternica.

Pred štadiónom sme stretli môjho spolužiaka. Pri prvom pohľade na štadión som si povedal: „Wau.“ Hrala tam nahlas hudba. Hokejisti sa už rozkorčuľovali.

Sedeli sme v druhom rade neďaleko od jednej z brán. Kúsok od nás bol tiež kotol, kde boli verní fanúšikovia. Celú dobu skandovali. Ostatní sa pridali. Mne sa dosť páčilo ako kričali: „Belasí góól, belasí góól, belasí gól, gól, gól, gól, gól ,.“

Tento zápas vyhral Slovan 3:2 po predĺžení. Druhý zápas, na ktorom som bol, Slovan hral už proti Nitre. Moja sesternica mala na tento zápas belasé vlasy a slovanistický dres. Slovan vyhrával 1:0 na výhry. Tentokrát sme sedeli v štvrtom rade, ale boli sme stále kúsok od kotla. Fanúšikovia v kotli si začali hádzať vreckovky. Chvíľu som nevedel, čo robia, ale keď začali kričať :„Ja som plačko, ja som Nitran ,“ pochopil som.

Tento zápas sme však prehrali. Nakoniec Slovan vyhral a stal sa majstrom Slovenska. Tieto zápasy som si užil.

Pripravil: Miško Bulko, redakcia